

Roomas viibides oli ta läbikäimises F. Overbeck'i ja P. Cornelius'e ümber koondunud kunstnikkuderingiga. H. teot- ses a-st 1819 Peterburis ja a-st 1850 Tallinnas, kus suri 24. IX 1856 vkj. — H. kuulub Eestist võrsunud paremate portreemaalijate hulka; erilise lugu- pidamise võitis ta aga litograafina. Tema tähtsamaks teoseks kivitrüki alal on originaalportreede kogu *Les Contemporains*, mis ilmus Peterburis alates 1822. a. 9 vihus à 5 lehte *in folio*. E. Kunstimuseum Tallinnas omab temalt õlimaale „Eesti pruut“ ja „Eesti noo- rik“ (mõlemad 1852). H. andis välja ka mõned joonistamise eeskirjad ja õppe- raamatud.

W. Neumann, Baltische Maler und Bildhauer (1902); *idem*, Lex.; Д. А. Ро- винский, Подробный словарь русс- кихъ гравировъ (1895); В. Я. Адарю- ковъ, Очеркъ по исторiи литографiи въ Россiи („Аполлонъ“ 1912, nr. 1).

A. V.

HIPPIUS, Otto Pius, balti-saksa ar- hitekt, eelmise poeg, sünd. 5. V 1826 vkj. Peterburis, lõpetas Karlsruhe polüteh- nikumi 1849, õppis Peterburi kunstide- akadeemias, nimetati 1863 akadeemikuks ja 1879 prof-ks; surn. 29. VIII 1883 vkj. Pargalas Peterburi lähedal. — H-e parimate arhitektuurteoste hulka kuu- luvad Kaarli kirik Tallinnas (1862—70) ja Aleksandri kirik Narvas (1881—84), mõlemad romaniseerivas stiilis. Need on kunstipärasemaid XIX s. lõpupoole ehitisi Eestis.

G. v. Hansen, Die Kirchen und ehemaligen Klöster Revels (1885), lk. 75—87; Neumann, Lex. A. V.

HIRV, Alfred Aleksander, maali- kunstnik, sünd. 14. III 1880 vkj. Petseris, surn. kevadel 1918 Peterburis. H. asus kümneaastasena Pihkvasse, kus ta va- nemad, kes pärit Võrumaalt Orava val- last, vareminigi (a-st 1870) olid elanud. Et H-e hariduskäigust puuduvad seni andmed, võib ainult oletada, et elukutse valikule juhtis teda Pihkva kunstikool. H. siirdus noorena Peterburi, kus hak- kas esinema kunstinäitusil ning võitis peagi üsna laialdase tutvuse oma korra- likult maalitud natüürmortidega. H. oli Peterburis lähemas läbikäimises Tartu päritoluga balti-saksa maastikumaalija J. S. v. Klever'iga (vt.). Suurem osa H-e toodangust on jäänud Venesse. Kodumaal omab Eesti Kunstimuseum

Tallinnas ainult üht H-e natüürmorti, kuna kaks-kolm teost leidub erakätes.

„Taie“ 1928, nr. 1 (M. Pukits).

M. P.

HOININGEN, vt. HOYNINGEN.

***HOLLANDER, Bernhard**, balti- saksa ajaloolane, sünd. 11. X 1856 vkj., surn. 12. II 1937 ukj. Riias. H. oli Õp. E. S-i kirjavahetajaliige a-st 1908.

HOLST, Robert Artur, majandus- tegelane, sünd. 9. XII 1885 vkj. Väike- Kambjas taluniku, pärastise kaupmehe pojana, lõpetas Tartu reaalkooli 1905 ja õppis Tartu ülikoolis õigusteadust 1905—11. Ta astus 1909 oma isa Karl Holst'i ärisse ärijuhiks, kutsuti 1918. a. lõpul toitlusministeeriumi ja 1919 kaubandus- tööstusministeeriumi teenistusse, kust lahkumise järel s. a. oli a./s-i „Silva“ asutajaid ja juhte. Reorganiseerinud 1920 Tartus äri, hakkas ta „Rob. Holst'i“ firma omanikuna kauplema Tallinnas. Viimase äriettevõtte muutmise järel a./s-ks „Rob. Holst & Co“, on ta a-st 1921 selle juhtiv direktor. H. asutas 1921 koos lendur Jakob Tillo'ga († 1926) suurelt osalt enese kapitali varal era- lennunduse arendamiseks a./s-i „Aero- naut'i“, mille direktoriks ta oli selle tegevuse katkemiseni 1928. „Aeronaut“ pidas reisijate- ja postiveoühendust Hel- singi-Tallinna-Riia-Königsbergi liinil; lennukeid tuli tal ehitada ka kodu- maal. H. on ka kompvektivabriku o./ü. „Riola“ asutaja ja direktor a-st 1927 ja oli Tallinna Aktsiapanga direktor 1928. Ka oli ta Tartu Krediid-Ühisuse nõukogu liige 1910—18, Börsikomitee liige 1920—30, Eesti delegatsiooni kau- banduslik ekspert Genua konverentsil 1922, Eesti Metsatöösturite Ühingu esi- mees 1925 ja on võtnud „Aeronaut'i“ esindajana osa lennunduse kongressi- dest Berliinis, Roomas, Stokholmis jm. 1922—28. H. on olnud ka Austria au- konsul 1922—32.

Pvl. 1938, nr. 322; isikl. jm. saadud andmed.

J. M.

HORST, Voldemar, merendustegelane, kaugesõidu kapten, sünd. 12. II 1868 vkj. Paldiskis kaupmehe pojana. Lõpe- tanud Tallinna kreiskooli 1884, oli ta välismaade kaubalaevul madruseks, õp- pis 1888—89 Paldiski merekoolis, oli sel- lest ajast „Balti Päästeseltsi“ teenistu- ses tüürimehena, päästelaevade kapte- nina ning viimaks päästetööde juhata- jana. A-st 1918 oli H. a./s-i „Balti Päästeselts“ asjaajaja-direktor, kellena